

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 14. Epistola Summi Pontificis contra Investituram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

pollicebatur ei liberrimam potestatem, Sæcul. XII.
A.C. 1101.
qua omnibus juribus Ecclesiasticis in Anglia uteretur, præterea se nunquam non Papæ præceptis obsecuturum esse. Anselmus, convocatis omnibus Principibus, in conspectu totius exercitus, quem Rex in Fratrem ducebat, tanta dicendi vi proposuit, quantum Deus, omnesque boni illos semper abominati fuerint, qui juratam solemnem ritum Principi suo fidem violarent, ut omnes uno ore exclamarent, se pro Rege suo sanguinem & vitam duros. Ita Robertus, spe, quam in defectione Principum posuerat, abjecta, Excommunicationis fulmine, quod in eum tanquam alieni Regni usurpatorem intorserat, perterritus, pacis conditiones cum fratre iniit, & pedem retulit.

§. XIV.

Epistola Summi Pontificis contra Investituram.

Nemo dubitabat, quin Rex Henricus Pasch. ep. 96.
to. 10. Conc.
ex Eadm.
aliquod grati animi pignus Anselmo daturus esset, cum ipsum ad se venire iussit, ut de causa Investituræ colloquerentur. Nam Romam missi redierant, allata Paschalis Papæ epistola, in qua ad Regem dicebat: *Petis ut tibi Episcoporum Abbatumque per Investituram constituendorum Jus & facultas a Romana indulgea-*

Sæcul. XII. *dulgentur Ecclesia, atque ut illud Regiæ*
 A.C. 1101. *potestatis fiat, quod sibi soli competere*
Joan. 10. 7. omnipotens Deus affirmat. Dicit enim
Dominus: Ego sum Ostium. Sequitur,
quod, si Reges Ecclesiæ Ostium esse sibi ar-
rogent, qui per hoc Ostium intrant, non
Pastores sint, sed Latrones. Hæc Postu-
latio tam gravis tam indigna est, ut eam
Ecclesia Romana nullatenus admittere
queat. Facilius ad extrema quæque to-
leranda S. Ambrosius olim cogi potuisset,
quam ut Imperatori de Ecclesia decernen-
di potestatem concessisset. Qui responde-
Ambros. ep. bat: Noli te ipsum usque adeo fallere, Im-
 20. ad Soror. *perator, ut credas, in ea, quæ Divina*
 *. 19. *sunt, aliquod jus tibi esse. Ad Impera-*
torem Palatia pertinent, ad Sacerdotem
Ecclesiæ. Quid tibi cum Adultera? nam
Adultera est Ecclesia, quæ Christo non est
legitimo conjugio compulata. Post hæc
S. Ambrosii verba Paschalis Papa prose-
quitur: Audis, o Rex! Sponsus Ecclesiæ
Episcopus est. Quanta ergo ignominia
mater a propriis filiis adultero polluenda
traditur? Si Ecclesiæ filius es, da matri
tux legitimum sortiri conjugium, cujus
non homo, sed Deus auctor sit. Deus
enim Episcopos constituit, qui Canonice
eliguntur. Deinde aliquam Justiniani
Legem refert, ex qua probatur, Episco-
pum totius populi consensu, non solius
Principis voluntate eligendum esse. Et
 sub-

subjungit: *Noli credere, Domine! quod tuae potestati quidquam detrabere, aut nobis quidquam novi in Episcoporum promotione tribuere velimus. Non potestante Dei praecepto jus in electionem Episcoporum tibi expetere, nec nos sine salutis tuae nostraeque periculo id tibi concedere possumus.*

sæcul. XII.
A.C. 1101.

Æquum omnino erat, ut Papa libertatem Electionis Canonicae tueretur. Sed omnia prope hujus epistolae argumenta contra hostem non existentem pugnant, atque circa nomina æquivoca versantur. Principes Investituram conferentes semper præsumebant, Episcopum prius Canonice fuisse electum; cujus rei exempla sexcenta, præprimis in Henrico Sancto Imperatore, vidimus. Tum Episcopum investiendo, non intendebant ei tribuere potestatem Spiritualem, quam non nisi in Ordinatione sua accipiebat, sed solummodo electum in possessionem Feudorum, aliorumque Bonorum temporalium, pleno jure Regibus subjectorum, mittere. Quod vero spectat ad exemplum S. Ambrosii, ex facti adjunctis perspicuum fit, Adulteram, de qua S. Patri sermo est, Ecclesiam Arianorum esse, & nullam de electione Episcoporum fuisse motam quæstionem, sed an Ecclesias, ad Conventus Fide-
lium

Sup. lib.
LVIII.
S. 34.

Sup. lib.
XVIII.
S. 41. 42.

Sæcul. XII. lium destinatas, Hæreticis tradere lice-
A.C.1101. ret. (*)

§. XV.

S. Anselmus Regi resistit.

*Eadm. 3.
Novor.*

Ergo Rex Angliæ, reddita sibi Pontifi-
 cis epistola, Anselmum ad Regiam
 vocat, ubi etiam Robertus Dux Nor-
 mannix, Regis frater, morabatur, Ar-
 chiepiscopo furiose indignans, nempe
 non ignarus, ipso Auctore se ab Angliæ
 Regno fuisse exclusum. Unde Roberto
 & amicis ipsius suadentibus Rex Ansel-
 mum compellere volebat ad homagium
 sibi præstandum, & promittendum, quod
 illos, quibus ipse Episcopatus & Abba-
 tias conferret, more Archiepiscoporum
 Antecessorum suorum, ordinaturus es-
 set. *Quod si detrectas, inquiebat, volo,
 ut ex Regno meo celeriter te auferas.* Re-
 spondit Anselmus: *Dixi tibi, Concilio
 Roma-*

(*) Paschalis II. Papa epistolæ, ad Regem
 Angliæ datæ, hanc Inscriptionem posuit: *Pa-
 schalis Episcopus, Servus Servorum Dei, dile-
 cto Filio Henrico Regi Anglorum, Salutem &
 Apostolicam Benedictionem.* Quæ formula in
 hanc usque diem plerumque servatur. Ceterum
 non inepte hic differit Fleurius; videtur enim
 facili negotio componi potuisse ferventia illa
 ætate de Investitura jurgia, si fuissent, qui Spi-
 ritualia a Sæcularibus solerter distinxissent.